

מסורת הש"ס

(א) ופסחיס ית: ושו"ג,
(ב) ופסחיס ופסחיס מכות ב.
(ג) ופסחיס ופסחיס: (א) ופסחיס ופסחיס
לעיל ט: ד"ה עדי האב
וכמו: לקמן פו: ד"ה
עדין, (ד) לעיל ח: ונקלמן
עב: מסות ו: ודף ט"ז;
(ה) ונקלמן עתה: ד"ה עתה;
(ו) לעיל ג: (ז) ופסחיס כעין
אחמל ויש אומרים כעין גרון
עורן ערך ארנן, (ח) לעיל
ט: ודף מ. לקמן פא,
(ט) ר"ה לא: (י) ופסחיס טו:
ע"ה ח: (י) ר"ה ט"ז;
(י) ונקלמן ג, (מ) ופסחיס
ה, (נ) ופסחיס כמורו ג.
(ז) ביאור ולעיל מ:.

גליון הש"ס

גמ' ריב"ז ב' מה
בפנהדרין, ע"י לעיל דף
ע"ב כמות ד"ה מוס:

הגהות הב"ח

(א) גמ' ופסחיס פסח, כ"ב
ר"ל עשרים אומרים שהסור
בה דלא לפי אמת הכל
שקל: (ב) תוס' ד"ה וי
נמי וכו' דלא על הערוה.
כ"ב ע"י פסח וכו' וכו' דף
כ' ע"ב כד"ה המסור על
הערוה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

(א) גמ' ופסחיס ופסחיס
לאוסרה כ"י. כ"ב ע"י פסחה
למנחם פ"ב מה' פסחה ה"ל
ר"ב כד"ה שם מפי השמועה
כ"י ופסחיס פסחיס ופסחיס
כאן: (ב) תוס' ד"ה וי
מכ"י בן יוד מנחם המסור
בעיר הנדמה וכו'. כ"ב ע"י
לקמן ק"ה ע"ב וכבר השיג
עליוס מזה בזה רענן פ'
שלא בן יוד ע"ה דף כ"ב ע"ה
כמה שערך ללקמן דף כ"ב
ע"ב וי' פסחיס כ"י:

לעזי רש"י

יושרמ"א. גרון קרב.

מוסף רש"י

אלא להבחין בין שוגג
למזיד. שלא יוכל לומר
קצור הייתי שמתיר (כשר
עדות שאי אתה
יכול להוידוע. דרשמו
אמר (בדרכי יט) ודרשו
השופטים היטב והנה עד
שקר והנה וגו' ועשייתו
כאשר זמנ' נעשות וגו',
עדות שמתיר יכול לקיים בה
תורת הוזהר הו' עדות, ולי
לא לא (פסחיס יב). אין זה
בבבן. אין עדות זו ממונה,
ולשמה דקרא נקט (בדרכי
יג) והנה אמת נטון הדבר,
דמהאי קרא נפקא לן
בדרכי (ע"ה ד). שלא
דנו דיני קנסות. אולם
ומתפרש ופסחיס של עד
שמתיר תורה קנסה אמת
ליקר ולוולל, ומתפרש שלא
יטון נעשית גזוה לא דט
וכטלו דין קנסות, כמכ"י
במשלומי כפ' שהיה קנס
אשר ירשעוהו אלהים, דהיינו
מומחין ומתוכיין בשם קנס
במשלומי. כמסדרין, ומי
שאליו עמד איש דין בדין
קנסות (שם: ח' ע"ה בגמ').

סניהו ענין. להתרעה מלקות דשיין כחמותו: וזי יויד. מנה
ידעין אלא שהסור בו ועדיין הוא מזיד. ל"א וחס הויד לא נאמר אלא
וכי יויד משמע ממיד הוא זודונו זה עיקר: **המולאים אותו מקושש.**

שקישש ע"ה לא נאמר אלא מקושש
מקושש ומה טעם תלוי בכך אלא
שהסור בו ועדיין היה מקושש: על
עסקי דיבור. המרעה: **הוא אמינא.**
אחותו דלינה מיתה אלא מלקות הוא
דבעינן המרעה אלא חייבי מיתות
דחמירי אימא לא ליבעי: **ותרסי**
בנסקלין למה לי. מקושש ועברה
המאורסה בנסקילה: **ל"ר שמעון.**
דלמח' שריפה חמורה משום דלי אחר
בנסקלין בהמרעה משום דלי אחר
בנסקלין שהן קלין כמז קרא אחרינא
לאחוי נשרפין בלא אינו ענין: **וליוס**
הסך. מלקות וסיף: **המס.** משמע
כבר הוא כמת קודם שג' לבית דין
שחייב עצמו מיתה בפיו: **עדי נערה**
המאורסה נו'. לקמיה פריך מלי
שג' נערה המאורסה דנקט:

לאוסרה ענה בעלה באנו. ולא
להורג: **היכי מיקטלא.** וכיון
דליה לא מיקטלא פשיטא דלינה לא
מיקטלי כאשר זמנ' כמכ"י (בדרכי יט):
באשה חברה. דליה מיקטלא אם
לא חזמו אלו ואינה לא מיקטלי
דיכולין לומר כשכחנו לבית דין לא
לחייבה מיתה נסתמו אלא לי אמרו
המרינו אין המרעה אלא להמית ומו
לא מלי למימר לא להורגה באנו: לא

שמה עדות. הואיל ולי אפשר לקיים
בו ודרשמו ומקרה ודרשו השופטים
והנה עד שקר וגו' (סס): **אלא אשה**
חברה. דקיימא לן ל' יוסי כר
יהודה דמיקטלא בלא המרעה היכי
משכנת לה הא קיין דלינה לא
מיקטלי משום דיכולין לומר לאוסרה
באנו אינה נמי לא מיקטלא: **כשזינאה**
וחורה וזינאה. דהנך עדי זנות שני
אין יכולין לומר לאוסרה באנו שהרי
כבר נאסרה מנות ראשון ולא באו
אלא להורג: ופרכינן והא יכולין
לומר לאוסרה על צועה שני באנו.

דקיימא לן במסכת סוטה (דף כו:)
מוטמאה וטמאה שמי פעמים כסם
שסורה לצעלה כך אסורה לצועל:
זינאה מצועל ראשון. וכבר נאסרה
עליו: **אי נמי זינאה מקרובה.**
שהיא אסורה להם משום ערוה:
אפילו הא דלא יפנה תוסיה. ואיכא
למימר דלא אסקו אדמתייה לאוסרה
עליו שהרי לא היו רואים אותה יושבת
מתחת אפילו הכי יכולין לומר:
אריין. יושרמ"א בלע"ז: **אין זה**
נכון. ועדות בטלה והוא והס
פטורים מיד: **הרי זה נכון.** דלא
שייך דיוקות להכחיש אלא בגופה
של עדות: **בסוד שחנקו בה.**
שהעידו שחנק את חברו כבודו
ועל הסוד היו נדקקין שחור היה
או לכן היה: **שעקן.** דקן וחמכה

מעוקלה: **תאניה.** הפרי קרי תאניה: **ששיפו.** לשון שפד:
להרוג: **כחיקרות משוי ליה.** לבדוק בכל אשר יוכל כדי להכחיש וכו' היכי דתקירות מתכחשי כדבר אחר זה אומר במקום פלוני
זה אומר במקום פלוני דהיינו דבר אחר דהמקום לא הרגו הכי נמי דיוקות: **מי הוה כנסהדרין.** כשעה שהיו דנין דיני
נפשות: **ארבעים שנה.** ראשונים שנה. ראשונים עסק בפרקמטיא אמצעים למד האחרונים למד ועשה דיין ומורה הוראות: **כחנות.**
מקום היה צירושלים וכן שמו: **דיני קנסות סלקא דעסך.** וכי לשכת הגזית גורמת לדיני קנסות: **אלא דיני נפשות.** שאין דיני
נפשות בכל מקום אלא בצד שסנהדרי נוהגת לשכת הגזית כשנאמר (בדרכי י) וקמת ועלית אל המקום מלמד שמקום גורם וכיון
לדון דנפיש ריזחיס ולא היו מספיקין לדון עמדו וגלו משם: **וטען משחזר ציט המקדש וכו'.** וכיון דרצן יוחנן בן זכאי היה קיים אחר חורבן
נמנא דארבעים שנותיה האחרונים לא דנו נפשות דהא ארבעים קודם חורבן צטלו: **ואמר מילתא.** לפני הדיינין כדמיו ואימנא להו טעמיה:

היו בודקין פרק חמישי סנהדרין

תניהו ענין למלקות. ובגו"ש דרשע רשע ליכא למילף (מלעיל
דף י). כיון דרשע צעדים וזוממין כמכ"י ועדים וזוממין
גופייהו לא צעי המרעה: **ואי בתיב כי יויד.** תימה דהמרעה
צער הנדמה ב' מנ"ל דמהני לא אחיז שכן ממונן פלט ולעיל (דף מ):
משמע דבעינן המרעה:

אבל סקילה דחמורה אימא לא.
ככולה שמעתינן הכא ולעיל
לא ילפי חייבי מיתות מהדדי ותימה
מנא לן דנסקלין ונשרפין פטורים מן
המשלומין דלא יהיה אסון כדומא
כמכ"י (שמות כא):

באשה חברה. ולא צעי ר'
יוסי שמייר עצמו עלמה למיתה
אי נמי חזר כלילי המיר עלמו:
לאוסרה ע' בועלה שני באנו.
הוא מלי למימר דליידי
שזינאה ולא ידעי מי הוא: **אי נמי**
שזינאה מקרובה. ולי' אכתי מלי
אמרי לפסולו צעדות באנו דלא על
הערוה (י) פסול לעדות וי"ל דל"כ הל"ל
פלוני צא על נערה המאורסה:
כמנא

התיר עצמו למיתה: מנא לן אמר רבא ואיתימא חזקיה אמר קרא **איומת**
המת **עד שיתיר עצמו למיתה** אמר רב חנן **עד נערה המאורסה**
שהוזמן אין נהרגין מתוך שיכולים לומר לאוסרה על בעלה באנו (י) והא אתרו
בה דלא אתרו בה ואי לא אתרו בה היכי מיקטלא **באשה חברה** ואליבא
דרבי יוסי בר' יהודה דתניא **רבי יוסי** ברכי יהודה אומר חבר אין צריך
התראה לפי שלא נתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למזיד וכיון
דאינהו לא מיקטלי אינהו היכי מיקטלא הוויא לה עדות שאי אתה יכול
להזימה **בכול עדות שאי אתה יכול להזימה** לא שמה עדות הכי נמי
קאמר מתוך שאין נהרגין שיכולין לומר לאוסרה על בעלה באנו אף היא
אינה נהרגת דהוויא לה עדות שאי אתה יכול להזימה אלא באשה
חברה דקיימא לן דמיקטלא אליבא דר' יוסי בר' יהודה היכי משכנת
לה כשזינאה וחורה וזינאה והא יכולין לומר **א** לאוסרה על בועלה שני
באנו שזינאה מבועל ראשון אי נמי שזינאה מקרובה מאי שנא נערה
מאורסה דנקט אפילו נשואה נמי אין אלא אפילו האי דלא יתבא תותיה
יכולין לומר לאוסרה על בעלה באנו אמר רב **חסדא** אחד אומר בסייף
הרגו ואחד אומר **באריין** הרגו אין זה נכון אחד אומר כליו שחורין ואחד
אומר כליו לבנים הרי זה נכון מיתבי **נכון** שיהא נכון אחד אומר בסייף
הרגו ואחד אומר באריין הרגו אחד אומר כליו שחורין ואחד אומר כליו
לבנים **אין זה נכון** תרגמה רב חסדא בסודר שחנקו בו דהיינו סייף
ואריין **ת"ש** אחד אומר סנדליו שחורין ואחד אומר סנדליו לבנים אין זה
נכון התם נמי כגון שבעט בו בסנדלו והרגו **ת"ש** **מעשה** ובדק בן זכאי
בעוקצי תאנה אמר רמי בר חמא כגון שעקץ תאנה בשבת דעלה קא
מיקטיל והא תניא אמרו לו תחת תאנה הרגו אלא אמר רמי בר חמא כגון
ששפדו בייחור של תאנה **ת"ש** אמר להן תאנה זו עוקציה דקין עוקציה גסין
תאנים שחורות תאנים לבנות אלא אמר רב יוסף מבין זכאי לותיב איניש
שאני בן זכאי בדבדוקת כחקירות משוי ליה מאן בן זכאי אילימא **רבי יוחנן**
בן זכאי מי הוה בסנהדרי והתניא **כל שנותיו של רבי יוחנן בן זכאי**
מאה ועשרים שנה ארבעים שנה עסק בפרקמטיא **מ'** שנה למד ארבעים
שנה לימד ותניא **ארבעים שנה** קודם חורבן הבית גלתה סנהדרי וישבה
לה בחנות ואמר ר' יצחק בר אבודימי לומר שלא דנו דיני קנסות דיני קנסות
ס"ד אלא שלא דנו דיני נפשות ותנן **משחזר בית המקדש התקין רבן**
יוחנן בן זכאי אלא בן זכאי דעלמא הכי נמי מסתברא דאי **ס"ד** רבן יוחנן בן
זכאי קרי ליה ר' בן זכאי והתניא מעשה ובדק רבן יוחנן בן זכאי בעוקצי תאנים
אלא תלמיד היושב לפני רבו הוה ואמר מילתא ומסתבר להו טעמיה
ובקעוה

התיר עצמו למיתה: מנא לן אמר רבא ואיתימא חזקיה אמר קרא **איומת**
המת **עד שיתיר עצמו למיתה** אמר רב חנן **עד נערה המאורסה**
שהוזמן אין נהרגין מתוך שיכולים לומר לאוסרה על בעלה באנו (י) והא אתרו
בה דלא אתרו בה ואי לא אתרו בה היכי מיקטלא **באשה חברה** ואליבא
דרבי יוסי בר' יהודה דתניא **רבי יוסי** ברכי יהודה אומר חבר אין צריך
התראה לפי שלא נתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למזיד וכיון
דאינהו לא מיקטלי אינהו היכי מיקטלא הוויא לה עדות שאי אתה יכול
להזימה **בכול עדות שאי אתה יכול להזימה** לא שמה עדות הכי נמי
קאמר מתוך שאין נהרגין שיכולין לומר לאוסרה על בעלה באנו אף היא
אינה נהרגת דהוויא לה עדות שאי אתה יכול להזימה אלא באשה
חברה דקיימא לן דמיקטלא אליבא דר' יוסי בר' יהודה היכי משכנת
לה כשזינאה וחורה וזינאה והא יכולין לומר **א** לאוסרה על בועלה שני
באנו שזינאה מבועל ראשון אי נמי שזינאה מקרובה מאי שנא נערה
מאורסה דנקט אפילו נשואה נמי אין אלא אפילו האי דלא יתבא תותיה
יכולין לומר לאוסרה על בעלה באנו אמר רב **חסדא** אחד אומר בסייף
הרגו ואחד אומר **באריין** הרגו אין זה נכון אחד אומר כליו שחורין ואחד
אומר כליו לבנים הרי זה נכון מיתבי **נכון** שיהא נכון אחד אומר בסייף
הרגו ואחד אומר באריין הרגו אחד אומר כליו שחורין ואחד אומר כליו
לבנים **אין זה נכון** תרגמה רב חסדא בסודר שחנקו בו דהיינו סייף
ואריין **ת"ש** אחד אומר סנדליו שחורין ואחד אומר סנדליו לבנים אין זה
נכון התם נמי כגון שבעט בו בסנדלו והרגו **ת"ש** **מעשה** ובדק בן זכאי
בעוקצי תאנה אמר רמי בר חמא כגון שעקץ תאנה בשבת דעלה קא
מיקטיל והא תניא אמרו לו תחת תאנה הרגו אלא אמר רמי בר חמא כגון
ששפדו בייחור של תאנה **ת"ש** אמר להן תאנה זו עוקציה דקין עוקציה גסין
תאנים שחורות תאנים לבנות אלא אמר רב יוסף מבין זכאי לותיב איניש
שאני בן זכאי בדבדוקת כחקירות משוי ליה מאן בן זכאי אילימא **רבי יוחנן**
בן זכאי מי הוה בסנהדרי והתניא **כל שנותיו של רבי יוחנן בן זכאי**
מאה ועשרים שנה ארבעים שנה עסק בפרקמטיא **מ'** שנה למד ארבעים
שנה לימד ותניא **ארבעים שנה** קודם חורבן הבית גלתה סנהדרי וישבה
לה בחנות ואמר ר' יצחק בר אבודימי לומר שלא דנו דיני קנסות דיני קנסות
ס"ד אלא שלא דנו דיני נפשות ותנן **משחזר בית המקדש התקין רבן**
יוחנן בן זכאי אלא בן זכאי דעלמא הכי נמי מסתברא דאי **ס"ד** רבן יוחנן בן
זכאי קרי ליה ר' בן זכאי והתניא מעשה ובדק רבן יוחנן בן זכאי בעוקצי תאנים
אלא תלמיד היושב לפני רבו הוה ואמר מילתא ומסתבר להו טעמיה
ובקעוה

התיר עצמו למיתה: מנא לן אמר רבא ואיתימא חזקיה אמר קרא **איומת**
המת **עד שיתיר עצמו למיתה** אמר רב חנן **עד נערה המאורסה**
שהוזמן אין נהרגין מתוך שיכולים לומר לאוסרה על בעלה באנו (י) והא אתרו
בה דלא אתרו בה ואי לא אתרו בה היכי מיקטלא **באשה חברה** ואליבא
דרבי יוסי בר' יהודה דתניא **רבי יוסי** ברכי יהודה אומר חבר אין צריך
התראה לפי שלא נתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למזיד וכיון
דאינהו לא מיקטלי אינהו היכי מיקטלא הוויא לה עדות שאי אתה יכול
להזימה **בכול עדות שאי אתה יכול להזימה** לא שמה עדות הכי נמי
קאמר מתוך שאין נהרגין שיכולין לומר לאוסרה על בעלה באנו אף היא
אינה נהרגת דהוויא לה עדות שאי אתה יכול להזימה אלא באשה
חברה דקיימא לן דמיקטלא אליבא דר' יוסי בר' יהודה היכי משכנת
לה כשזינאה וחורה וזינאה והא יכולין לומר **א** לאוסרה על בועלה שני
באנו שזינאה מבועל ראשון אי נמי שזינאה מקרובה מאי שנא נערה
מאורסה דנקט אפילו נשואה נמי אין אלא אפילו האי דלא יתבא תותיה
יכולין לומר לאוסרה על בעלה באנו אמר רב **חסדא** אחד אומר בסייף
הרגו ואחד אומר **באריין** הרגו אין זה נכון אחד אומר כליו שחורין ואחד
אומר כליו לבנים הרי זה נכון מיתבי **נכון** שיהא נכון אחד אומר בסייף
הרגו ואחד אומר באריין הרגו אחד אומר כליו שחורין ואחד אומר כליו
לבנים **אין זה נכון** תרגמה רב חסדא בסודר שחנקו בו דהיינו סייף
ואריין **ת"ש** אחד אומר סנדליו שחורין ואחד אומר סנדליו לבנים אין זה
נכון התם נמי כגון שבעט בו בסנדלו והרגו **ת"ש** **מעשה** ובדק בן זכאי
בעוקצי תאנה אמר רמי בר חמא כגון שעקץ תאנה בשבת דעלה קא
מיקטיל והא תניא אמרו לו תחת תאנה הרגו אלא אמר רמי בר חמא כגון
ששפדו בייחור של תאנה **ת"ש** אמר להן תאנה זו עוקציה דקין עוקציה גסין
תאנים שחורות תאנים לבנות אלא אמר רב יוסף מבין זכאי לותיב איניש
שאני בן זכאי בדבדוקת כחקירות משוי ליה מאן בן זכאי אילימא **רבי יוחנן**
בן זכאי מי הוה בסנהדרי והתניא **כל שנותיו של רבי יוחנן בן זכאי**
מאה ועשרים שנה ארבעים שנה עסק בפרקמטיא **מ'** שנה למד ארבעים
שנה לימד ותניא **ארבעים שנה** קודם חורבן הבית גלתה סנהדרי וישבה
לה בחנות ואמר ר' יצחק בר אבודימי לומר שלא דנו דיני קנסות דיני קנסות
ס"ד אלא שלא דנו דיני נפשות ותנן **משחזר בית המקדש התקין רבן**
יוחנן בן זכאי אלא בן זכאי דעלמא הכי נמי מסתברא דאי **ס"ד** רבן יוחנן בן
זכאי קרי ליה ר' בן זכאי והתניא מעשה ובדק רבן יוחנן בן זכאי בעוקצי תאנים
אלא תלמיד היושב לפני רבו הוה ואמר מילתא ומסתבר להו טעמיה
ובקעוה

התיר עצמו למיתה: מנא לן אמר רבא ואיתימא חזקיה אמר קרא **איומת**
המת **עד שיתיר עצמו למיתה** אמר רב חנן **עד נערה המאורסה**
שהוזמן אין נהרגין מתוך שיכולים לומר לאוסרה על בעלה באנו (י) והא אתרו
בה דלא אתרו בה ואי לא אתרו בה היכי מיקטלא **באשה חברה** ואליבא
דרבי יוסי בר' יהודה דתניא **רבי יוסי** ברכי יהודה אומר חבר אין צריך
התראה לפי שלא נתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למזיד וכיון
דאינהו לא מיקטלי אינהו היכי מיקטלא הוויא לה עדות שאי אתה יכול
להזימה **בכול עדות שאי אתה יכול להזימה** לא שמה עדות הכי נמי
קאמר מתוך שאין נהרגין שיכולין לומר לאוסרה על בעלה באנו אף היא
אינה נהרגת דהוויא לה עדות שאי אתה יכול להזימה אלא באשה
חברה דקיימא לן דמיקטלא אליבא דר' יוסי בר' יהודה היכי משכנת
לה כשזינאה וחורה וזינאה והא יכולין לומר **א** לאוסרה על בועלה שני
באנו שזינאה מבועל ראשון אי נמי שזינאה מקרובה מאי שנא נערה
מאורסה דנקט אפילו נשואה נמי אין אלא אפילו האי דלא יתבא תותיה
יכולין לומר לאוסרה על בעלה באנו אמר רב **חסדא** אחד אומר בסייף
הרגו ואחד אומר **באריין** הרגו אין זה נכון אחד אומר כליו שחורין ואחד
אומר כליו לבנים הרי זה נכון מיתבי **נכון** שיהא נכון אחד אומר בסייף
הרגו ואחד אומר באריין הרגו אחד אומר כליו שחורין ואחד אומר כליו
לבנים **אין זה נכון** תרגמה רב חסדא בסודר שחנקו בו דהיינו סייף
ואריין **ת"ש** אחד אומר סנדליו שחורין ואחד אומר סנדליו לבנים אין זה
נכון התם נמי כגון שבעט בו בסנדלו והרגו **ת"ש** **מעשה** ובדק בן זכאי
בעוקצי תאנה אמר רמי בר חמא כגון שעקץ תאנה בשבת דעלה קא
מיקטיל והא תניא אמרו לו תחת תאנה הרגו אלא אמר רמי בר חמא כגון
ששפדו בייחור של תאנה **ת"ש** אמר להן תאנה זו עוקציה דקין עוקציה גסין
תאנים שחורות תאנים לבנות אלא אמר רב יוסף מבין זכאי לותיב איניש
שאני בן זכאי בדבדוקת כחקירות משוי ליה מאן בן זכאי אילימא **רבי יוחנן**
בן זכאי מי הוה בסנהדרי והתניא **כל שנותיו של רבי יוחנן בן זכאי**
מאה ועשרים שנה ארבעים שנה עסק בפרקמטיא **מ'** שנה למד ארבעים
שנה לימד ותניא **ארבעים שנה** קודם חורבן הבית גלתה סנהדרי וישבה
לה בחנות ואמר ר' יצחק בר אבודימי לומר שלא דנו דיני קנסות דיני קנסות
ס"ד אלא שלא דנו דיני נפשות ותנן **משחזר בית המקדש התקין רבן**
יוחנן בן זכאי אלא בן זכאי דעלמא הכי נמי מסתברא דאי **ס"ד** רבן יוחנן בן
זכאי קרי ליה ר' בן זכאי והתניא מעשה ובדק רבן יוחנן בן זכאי בעוקצי תאנים
אלא תלמיד היושב לפני רבו הוה ואמר מילתא ומסתבר להו טעמיה
ובקעוה

התיר עצמו למיתה: מנא לן אמר רבא ואיתימא חזקיה אמר קרא **איומת**
המת **עד שיתיר עצמו למיתה** אמר רב חנן **עד נערה המאורסה**
שהוזמן אין נהרגין מתוך שיכולים לומר לאוסרה על בעלה באנו (י) והא אתרו
בה דלא אתרו בה ואי לא אתרו בה היכי מיקטלא **באשה חברה** ואליבא
דרבי יוסי בר' יהודה דתניא **רבי יוסי** ברכי יהודה אומר חבר אין צריך
התראה לפי שלא נתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למזיד וכיון
דאינהו לא מיקטלי אינהו היכי מיקטלא הוויא לה עדות שאי אתה יכול
להזימה **בכול עדות שאי אתה יכול להזימה** לא שמה עדות הכי נמי
קאמר מתוך שאין נהרגין שיכולין לומר לאוסרה על בעלה באנו אף היא
אינה נהרגת דהוויא לה עדות שאי אתה יכול להזימה אלא באשה
חברה דקיימא לן דמיקטלא אליבא דר' יוסי בר' יהודה היכי משכנת
לה כשזינאה וחורה וזינאה והא יכולין לומר **א** לאוסרה על בועלה שני
באנו שזינאה מבועל ראשון אי נמי שזינאה מקרובה מאי שנא נערה
מאורסה דנקט אפילו נשואה נמי אין אלא אפילו האי דלא יתבא תותיה
יכולין לומר לאוסרה על בעלה באנו אמר רב **חסדא** אחד אומר בסייף
הרגו ואחד אומר **באריין** הרגו אין זה נכון אחד אומר כליו שחורין ואחד
אומר כליו לבנים הרי זה נכון מיתבי **נכון** שיהא נכון אחד אומר בסייף
הרגו ואחד אומר באריין הרגו אחד אומר כליו שחורין ואחד אומר כליו
לבנים **אין זה נכון** תרגמה רב חסדא בסודר שחנקו בו דהיינו סייף
ואריין **ת"ש** אחד אומר סנדליו שחורין ואחד אומר סנדליו לבנים אין זה
נכון התם נמי כגון שבעט בו בסנדלו והרגו **ת"ש** **מעשה** ובדק בן זכאי
בעוקצי תאנה אמר רמי בר חמא כגון שעקץ תאנה בשבת דעלה קא
מיקטיל והא תניא אמרו לו תחת תאנה הרגו אלא אמר רמי בר חמא כגון
ששפדו בייחור של תאנה **ת"ש** אמר להן תאנה זו עוקציה דקין עוקציה גסין
תאנים שחורות תאנים לבנות אלא אמר רב יוסף מבין זכאי לותיב איניש
שאני בן זכאי בדבדוקת כחקירות משוי ליה מאן בן זכאי אילימא **רבי יוחנן**
בן זכאי מי הוה בסנהדרי והתניא **כל שנותיו של רבי יוחנן בן זכאי**
מאה ועשרים שנה ארבעים שנה עסק בפרקמטיא **מ'** שנה למד ארבעים
שנה לימד ותניא **ארבעים שנה** קודם חורבן הבית גלתה סנהדרי וישבה
לה בחנות ואמר ר' יצחק בר אבודימי לומר שלא דנו דיני קנסות דיני קנסות
ס"ד אלא שלא דנו דיני נפשות ותנן **משחזר בית המקדש התקין רבן**
יוחנן בן זכאי אלא בן זכאי דעלמא הכי נמי מסתברא דאי **ס"ד** רבן יוחנן בן
זכאי קרי ליה ר' בן זכאי והתניא מעשה ובדק רבן יוחנן בן זכאי בעוקצי תאנים
אלא תלמיד היושב לפני רבו הוה ואמר מילתא ומסתבר להו טעמיה
ובקעוה

התיר עצמו למיתה: מנא לן אמר רבא ואיתימא חזקיה אמר קרא **איומת**
המת **עד שיתיר עצמו למיתה** אמר רב חנן **עד נערה המאורסה**
שהוזמן אין נהרגין מתוך שיכולים לומר לאוסרה על בעלה באנו (י) והא אתרו
בה דלא אתרו בה ואי לא אתרו בה היכי מיקטלא **באשה חברה** ואליבא
דרבי יוסי בר' יהודה דתניא **רבי יוסי** ברכי יהודה אומר חבר אין צריך
התראה לפי שלא נתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למזיד וכיון
דאינהו לא מיקטלי אינהו היכי מיקטלא הוויא לה עדות שאי אתה יכול
להזימה **בכול עדות שאי אתה יכול להזימה** לא שמה עדות הכי נמי
קאמר מתוך שאין נהרגין שיכולין לומר לאוסרה על בעלה באנו אף היא
אינה נהרגת דהוויא לה עדות שאי אתה יכול להזימה אלא באשה
חברה דקיימא לן דמיקטלא אליבא דר' יוסי בר' יהודה היכי משכנת
לה כשזינאה וחורה וזינאה והא יכולין לומר **א** לאוסרה על בועלה שני
באנו שזינאה מבועל ראשון אי נמי שזינאה מקרובה מאי שנא נערה
מאורסה דנקט אפילו נשואה נמי אין אלא אפילו האי דלא יתבא תותיה
יכולין לומר לאוסרה על בעלה באנו אמר רב **חסדא** אחד אומר בסייף
הרגו ואחד אומר **באריין** הרגו אין זה נכון אחד אומר כליו שחורין ואחד
אומר כליו לבנים הרי זה נכון מיתבי **נכון** שיהא נכון אחד אומר בסייף
הרגו ואחד אומר באריין הרגו אחד אומר כליו שחורין ואחד אומר כליו
לבנים **אין זה נכון** תרגמה רב חסדא בסודר שחנקו בו דהיינו סייף
ואריין **ת"ש** אחד אומר סנדליו שחורין ואחד אומר סנדליו לבנים אין זה
נכון התם נמי כגון שבעט בו בסנדלו והרגו **ת"ש** **מעשה** ובדק בן זכאי
בעוקצי תאנה אמר רמי בר חמא כגון שעקץ תאנה בשבת דעלה קא
מיקטיל והא תניא אמרו לו תחת תאנה הרגו אלא אמר רמי בר חמא כגון
ששפדו בייחור של תאנה **ת"ש** אמר להן תאנה זו עוקציה דקין עוקציה גסין
תאנים שחורות תאנים לבנות אלא אמר רב יוסף מבין זכאי לותיב איניש
שאני בן זכאי בדבדוקת כחקירות משוי ליה מאן בן זכאי אילימא **רבי יוחנן**
בן זכאי מי הוה בסנהדרי והתניא **כל שנותיו של רבי יוחנן בן זכאי**
מאה ועשרים שנה ארבעים שנה עסק בפרקמטיא **מ'** שנה למד ארבעים
שנה לימד ותניא **ארבעים שנה** קודם חורבן הבית גלתה סנהדרי וישבה
לה בחנות ואמר ר' יצחק בר אבודימי לומר שלא דנו דיני קנסות דיני קנסות
ס"ד אלא שלא דנו דיני נפשות ותנן **משחזר בית המקדש התקין רבן**
יוחנן בן זכאי אלא בן זכאי דעלמא הכי נמי מסתברא דאי **ס"ד** רבן יוחנן בן
זכאי קרי ליה ר' בן זכאי והתניא מעשה ובדק רבן יוחנן בן זכאי בעוקצי תאנים
אלא תלמיד היושב לפני רבו הוה ואמר מילתא ומסתבר להו טעמיה
ובקעוה

התיר עצמו למיתה: מנא לן אמר רבא ואיתימא חזקיה אמר קרא **איומת**
המת **עד שיתיר עצמו למיתה** אמר רב חנן **עד נערה המאורסה**
שהוזמן אין נהרגין מתוך שיכולים לומר לאוסרה על בעלה באנו (י) והא אתרו
בה דלא אתרו בה ואי לא אתרו בה היכי מיקטלא **באשה חברה** ואליבא
דרבי יוסי בר' יהודה דתניא **רבי יוסי** ברכי יהודה אומר חבר אין צריך
התראה לפי שלא נתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למזיד וכיון
דאינהו לא מיקטלי אינהו היכי מיקטלא הוויא לה עדות שאי אתה יכול
להזימה **בכול עדות שאי אתה יכול להזימה** לא שמה עדות הכי נמי
קאמר מתוך שאין נהרגין שיכולין לומר לאוסרה על בעלה באנו אף היא
אינה נהרגת ד